

Husbonds Mark eller Eod har optaget dem, saa skal han betale en meget betydelig Mulk. En tilsvarende Bestemmelse findes heller ikke i dette Lovforslag. Man kunde maasse sige, at det er en Selvtægt, som maa straffes efter Straffelovens § 116, men jeg skal dog dertil bemærke, at denne § 42 ikke er hævet ved Straffeloven, og det er saa meget mærkeligere, som en anden Paragraf i samme Forordning, som omhandler et lignende Forhold, nemlig § 22, er hævet, saa det kunde vist ikke være til Skade at faae en Tilføining derom, hvad enten man nu vil give en særegen Straffebestemmelse eller, hvad der forekommer mig rimeligere, henføre det til Straffelovens § 116. — De ærede Medlemmer, der have talt, have ogsaa fundet, at Bestemmelserne i § 11 ere altsfor radikale og ikke til at bære for Publikum eller for dem, som de nærmest kunne gaa' ud over. Deri kan jeg dog kun med Hensyn til et ganske enkelt Punkt give dem Ret; thi de ere væsentlig de samme som de, der gjælde for Diebliftet, kun noget tydeligere og udforsligere. Den nugældende Regel er Forordningen 13de Decbr. 1793 § 85, hvorefter Ingen under Mulk maa tvære Kreaturer paa Veien eller ved Grøften, ligesom ogsaa løse Kreaturer paa Veien skulle optages, og under disse to Sætninger gaar Alt, hvad der her er nævnt, ind. Derimod skal jeg give dem Ret i, at det ikke vil være heldigt at give nogen almindelig Besøielse til at optage Kreaturer; man bør nøies med, som hidtil, at lade det være Politiets og Veibestyrrelsens Sag. En æret Taler yttrede, at det var altsfor strengt, naar der stod, at Politiet og Veibestyrrelsen skulde optage; han mente, at det burde rettes til kunde optage; men saa tror jeg, at vi kunne slaa en Streg over hele Paragrafen. Desuden har det altid været en Pligt, saa jeg veed ikke, hvorfor det ikke ogsaa skal være Pligt nu. Naar vi have et Lovbud, som skal overholdes, saa bør der ikke gives Politiet og Veibestyrrelsen en diskretionær Myndighed til at se gennem Fingre med dens Overtrædelse. Det vilde kunne give Anledning til megen Chikane, som ellers ikke vilde finde Sted. — Den ærede sidste Taler nævnte, at, naar Veivæsenet ikke har villet overtage de

Hegnsplichter, som paahvile den private Bruger, saa kunde den hellerikke have samme Ret som den private Bruger til at optage Kreaturer. Dette tror jeg herov paa en Misforstaaelse. Hvad vil det sige: Veivæsenet? Det er jo ikke en Myndighed, der staar sjeendlig overfor Beboerne; Det er en kommunal Autoritet, som administrerer en vis Gren af Anliggender for Beboerne. Det vil vist være Veivæsenet aldeles ligegyldigt, om det bliver paalagt Amtsrepartitionsfonden at tage halvt Hegn med de Jordlodder, der ligge ud til Veien; saa udskrives der blot et saameget større Amtsrepartitionsfundsbidrag, saa jeg tror, at det ikke er en Behovsdelse, man kan rette mod Veivæsenet, men at man maa indrømme de kommunale Autoriteter samme Ret i Henseende til Fred paa deres Grund, som man indrømmer den private Eier. Dertil maa det jo erindres, at Veiene jo ikke ere til for Veivæsenets Skyld, men for de Veifarendes Skyld, og navnlig paa Derne tror jeg, at en streng Overholdelse af, at der ikke findes Kreaturer paa Veiene, er af meget stor Vigtighed, fordi Veiene ere smalle og saa ofte indhegnede. Der vil vanskeligt nogensinde blive Enighed om og gjensidig Fornøielse med disse Veifredbestemmelser over det Hele, og det er fordi Forholdene ere saa overordentlig forskjelligelige paa Derne og i Sylland. Det er klart, at ude paa Heden, hvor der er Jord nok, og hvor man ikke bryder sig om, at Kreaturer gaa løse omkring, ser man ikke gjerne disse strengere Veibestemmelser, der passe bedre paa Derne. — Jeg vil endnu blot gjøre en lille Berigtigelse. Det ærede Medlem fra 3die Kredts (S. Andersen) bemærkede, at det var umuligt, at forhindre, at Kreaturer komme ind paa Stier; det staar der imidlertid hellerikke Noget om i Lovforslaget. Det er kun Mennesker, som kunne optages ifølge § 7, og det syvende Stykke i § 11 omhandler noget Andet, nemlig at man tvører Kreaturer paa eller ved en saadan Sti; fordi Kreaturer gaa over Stien, vil Eieren derimod neppe kunne straffes. — Der er endnu et lille Forhold, som jeg kunde ønske at bringe under Dmtale, fordi det efter min Overbevisning ogsaa hører ind under Mark- og Veifred. Der er i § 7 værnet mod Ufred af Mennesker, men der kunde maasse i